

ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΥΜΒΟΛΗΣ της ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ στην

Η διεθνής συγκυρία χαρακτηρίζεται από την αδυναμία δυναμικού ξεπεράσματος της καπιταλιστικής κρίσης. Αδυναμία η οποία προκαλεί πλέον τόσο την συνέχιση της επίθεσης σε βάρος των εργαζόμενων τάξεων στο εσωτερικό, όσο και στην ένταση των ανταγωνισμών μεταξύ των ιμπεριαλιστικών κέντρων στο διεθνές πεδίο.

Σαν συνέπεια, σ' έναν κοινωνικό σχηματισμό όπως ο ελληνικός, όπου η αστική τάξη της χώρας πάνω στην υποχώρηση στο διεθνές πεδίο και την αποτυχία της στο εσωτερικό στράφηκε με ιδιαίτερη οξύτητα εναντίον των εργαζόμενων στρωμάτων της χώρας, οι επικίνδυνες και τυχοδιωκτικού χαρακτήρα κινήσεις της αστικής τάξης στο επίπεδο της εξωτερικής πολιτικής έρχονται να συμπληρώσουν την δολοφονική της πολιτικής εναντίον των εργαζόμενων στρωμάτων στο εσωτερικό.

Σ' αυτό το πλαίσιο για εμάς αποκτούν **αναβαθμισμένη σημασία για την πολιτική της ANTAPEP το επόμενο διάστημα τα ακόλουθα:**

1 Με τον κίνδυνο του πολέμου τόσο στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου όσο και για την ίδια τη χώρα μας να αναβαθμίζεται και να προβάλλει πλέον απειλητικός σαν άμεσο ενδεχόμενο, αναδεικνύεται σε πρώτιστο καθήκον για την ANTAPEP η πρωταγωνιστική συμβολή της στην δημιουργία ενός **μαχητικού και αποφασιστικού αντιπολεμικού/αντιιμπεριαλιστικού κινήματος**. Ενός αντιπολεμικού/αντιιμπεριαλιστικού κινήματος που θα υπερασπίζεται αταλάντευτα τα **συμφέροντα των λαϊκών τάξεων και των εργαζόμενων απέναντι στην αστική τάξη και τους ιμπεριαλιστικούς πατρώνες της**. Προσπαθώντας ακριβώς να παρέχει εκδούλευση προς τους τελευταίους η ελληνική αστική τάξη επιχειρεί να αναβαθμίσει την συμμετοχή της στα σχέδιά τους, τόσο στο Αιγαίο όσο και – μέσω του άξονα Ελλάδα-Κύπρος-Αίγυπτος-Ισραήλ – στην Ανατολική Μεσόγειο ευρύτερα.

2 Συμμετέχει στον ανταγωνισμό των Κεφαλαίων όχι απλά για τα κοιτάσματα και τους αγωγούς Ενέργειας με στόχο την «απεξάρτηση» της ΕΕ από τη Ρωσία, αλλά κυρίως **για την επιβολή της δικής της θέσης στην ιμπεριαλιστική αλυσίδα** στην λογική της αναβάθμισής της έναντι των υπολοίπων γειτονικών αστικών τάξεων. Το πολιτικό παιχνίδι περίξ του Μακεδονικού και η προσπάθεια για ενίσχυση του ρόλου της Ελλάδας ως «επιστάτη» στην περιοχή, αναδεικνύει αυτήν την κατεύθυνση από την μεριά του ελληνικού καπιταλισμού. Σε αυτόν τον ανταγωνισμό ο μόνος ρόλος που υπάρχει για λαό της Ελλάδας αλλά και τους λαούς της περιοχής ευρύτερα είναι αυτός του κρέατος για τις πολεμικές τους μηχανές. Μόνος δρόμος με προοπτική συνεπώς, τόσο για το λαό της χώρας όσο και για όλους τους λαούς της περιοχής είναι **η αταλάντευτη στράτευσή τους σε μια πολιτική συναδέλφωσης και ειρηνικής συνύπαρξής τους**, χωρίς αλλαγές συνόρων και

πολεμικές εμπλοκές. Μια πολιτική που θα καταδεικνύει τον εγκληματικό ρόλο των ιμπεριαλιστών για τις πολεμικές τραγωδίες στην περιοχή, αναδεικνύοντας τη πρωταγωνιστική ευθύνη των ΗΠΑ – NATO – ΕΕ και παλεύοντας ώστε οι φονιάδες των λαών με τους μηχανισμούς τους και τις βάσεις τους να αποχωρήσουν από τη χώρα αλλά και την περιοχή ευρύτερα. Η προσπάθεια ανάσχεσης των επιπτώσεων της κρίσης για την αστική τάξη στο διεθνή καταμερισμό εργασίας δεν περιορίζεται μόνο στην ανάμιξη της στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Για την ελληνική αστική τάξη τα μνημόνια δεν ήταν μια επιβεβλημένη από ανώτερες αστικές τάξεις επιλογή, αλλά μια δική της τακτική επιλογή που στόχο είχε την ενίσχυση των εργαλείων εμπέδωσης της αστικής κυριαρχίας στο εσωτερικό και επιθετικότερης μετατόπισης του συσχετισμού δύναμης σε κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό επίπεδο. Παράλληλα εξασφάλιζε την βαθύτερη εμπλοκή της με τα ανώτερα ιμπεριαλιστικά κέντρα καθώς και με τις ιμπεριαλιστικές ολοκληρώσεις. Άρα κάθε λογική που υπερασπίζεται μια οποιαδήποτε συμμαχία με την αστική τάξη ή με μερίδες της σε υποτιθέμενη προοδευτική κατεύθυνση είτε απελευθέρωσης από τους «ξένους δυνάστες» ή στην λογική οποιασδήποτε «εθνικής» συσπείρωσης απέναντι σε ανταγωνιστικές αστικές τάξεις προσφέρει χείρα βοήθειας στο αστικό σχέδιο. Δεν μπορεί να υπάρξει καμιά συμμαχία με το κεφάλαιο που δεν θα έχει για την προίκα του αρραβώνα την ακόμα μεγαλύτερη συμπίεση των λαϊκών τάξεων.

3 Με αυτή την έννοια κάθε κυβέρνηση που υπηρετεί τα σχέδια αυτά, καθώς και οι πολιτικοί φορείς τους, αποτελούν οργανικό κομμάτι της αστικής στρατηγικής. Συνεπώς στο εσωτερικό επίπεδο, είναι εξίσου αναγκαία η ανάδειξη των ευθυνών της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για την πολιτική που ακολουθείται στο επίπεδο των διεθνών σχέσεων της χώρας. Πολιτική που έρχεται σαν συμπλήρωμα της εγκληματικής για τον λαό και τα εργαζόμενα στρώματα πολιτικής της στο εσωτερικό. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ αναδεικνύεται στην μακροβιότερη, πιο επικίνδυνη και συνάμα πιο αποτελεσματική υπηρέτρια των συμφερόντων της αστικής τάξης της χώρας. Το πέρασμά της στο αστικό στρατόπεδο ήταν εμφανές από τις πρώτες μέρες της διακυ-

βέρνησής της, πλέον μόνο κακόβουλοι ή τυφλοί μπορούν να το αρνηθούν. Αναδεικνύεται συνεπώς ως καθήκον η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να παλέψει αταλάντευτα για την ανατροπή αυτής της κυβέρνησης όπως και κάθε άλλης κυβέρνησης εξυπηρετεί την αστική πολιτική στη χώρα. Απέναντι στις λογικές που προβάλλουν μια άλλη κυβέρνηση της «πραγματικής» ή όποιας άλλης Αριστεράς για την επίλυση των προβλημάτων του λαού και των εργαζομένων η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αναδείξει

την ανάγκη οργάνωσης της εργατικής τάξης με στόχο το τσάκισμα της κρατικής εξουσίας των αστών και την οικοδόμηση της εξουσίας των εργαζομένων.

4 Ο ρόλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην ενίσχυση του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής είναι πιο καθοριστικός από ποτέ αναλογιζόμενοι την κατάσταση στην οποία βρίσκεται το εργατικό λαϊκό κίνημα, ο εργατικός συνδικαλισμός, τα

ταξικά σωματεία και τα συνδικάτα στην Ελλάδα. Η συμβολή της ANΤΑΡΣYA στην υπόθεση της οργανωμένης πάλης των εκμεταλλευόμενων έναντι της αστικής τάξης και των συμμάχων της, περνάει μέσα από μια κρυστάλλινη γραμμή για το εργατικό λαϊκό κίνημα και τις δομές του, τη σχέση του με το κράτος, την εργοδοσία και την κυβέρνηση, καθώς και από τις θαρρετές κινηματικές πρωτοβουλίες που καλείται να πάρει. Η **ρήξη και διαχωρισμός με τον εργοδοτικό και κυβερνητικό**

συνδικαλισμό σε όλα τα επίπεδα (πρωτοβάθμια σωματεία, ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα, ΓΣΕΕ) πρέπει να αποτελέσει ενιαία κατεύθυνση όλων των δυνάμεων της ANΤΑΡΣYA το επόμενο διάστημα. Η ANΤΑΡΣYA στα μέτωπα της περιόδου καλείται να διαμορφώσει **ενιαία πολιτική γραμμή και πρακτική** που θα τις επιτρέψει να βρεθεί σε **κοινή δράση στο κίνημα και με άλλες αγωνιστικές δυνάμεις**.

5 Ο δρόμος αυτός, ο δρόμος δηλαδή της επανάστασης και της οικοδόμησης του σοσιαλισμού, η ανάγκη ενός αντικαπιταλιστικού/επαναστατικού μετώπου, θα πρέπει να είναι ξεκάθαρος. Γι' αυτό το λόγο η ANΤΑΡΣYA θα πρέπει στην 4^η Συνδιάσκεψή της να αφήσει αποφασιστικά πίσω της λογικές που ανοικτά ή συγκαλυμμένα υποθήκευαν αυτό τον στόχο. Αυτό σημαίνει πως θα πρέπει να είναι καθαρό πως η ANΤΑΡΣYA κρίνει ως αναγκαία προϋπόθεση την **αυτοτέλεια του αντικαπιταλιστικού πόλου στο πολιτικό επίπεδο**. Τον διαχωρισμό του από το ρεφορμιστικό σχέδιο του ΚΚΕ και το σοσιαλ-διαχειριστικό με κοινωνικό πρόσωπο αστικού εκσυγχρονισμού της ΛΑΕ με τρόπο σαφή και οριστικό. Οφείλει να λάβει κρυστάλλινη τοποθέτηση πως **οποιαδήποτε συνεργασία με τη ΛΑΕ σε κεντρικοπολιτικό ή εκλογικό επίπεδο δεν είναι εφικτή** εξαιτίας του διαφορετικού προσανατολισμού που έχουν τα προγράμματα και οι στόχοι της. Ανταποκρίνονται σε σχέδιο συμμαχίας με τμήματα της αστικής τάξης και εκσυγχρονισμού της.

6 Η διάκριση μεταξύ των δύο επιπέδων πολιτικής τακτικής, μπορεί και να διευκολύνει με καθαρό αντιληπτό για τα εργατολαϊκά στρώματα τρόπο αναγκαίες συμμαχίες σε μία σειρά ζητημάτων (αντιΕΕ, αντιπολεμικό – αντιιμπεριαλιστικό) τα οποία ακριβώς μέσα από μια θολή τοποθέτηση στο κεντρικοπολιτικό υποβιβάζονται αντί να αναδεικνύονται στην σωστή και πραγματική τους διάσταση.

7 Για να γίνουν όλα τα παραπάνω, απαραίτητη είναι η σύσφιξη των σχέσεων – οργανωτικών και πολιτικών – της ANΤΑΡΣYA με τα **πιο εκμεταλλευόμενα κομμάτια της εργατικής τάξης**. Κομμάτια που αυτά και μόνο μπορούν να αποτελέσουν τον πυρήνα μιας συμμαχίας με στόχο την συγκρότηση ενός συνασπισμού εξουσίας, ανταγωνιστικού προς τον αστικό. Πρόκειται για κομμάτια που δεν εντοπίζονται στους διάφορους κρατικούς μηχανισμούς αλλά αντίθετα στενάζουν κάτω από τις χειρότερες σχέσεις εργασίας στα διάφορα κότεργα του ιδιωτικού τομέα και των μονοπολιακών ομίλων της χώρας. Προϋπόθεση οικοδόμησης αυτών των απόλυτα αναγκαίων σχέσεων αποτελεί η δουλειά σε επίπεδο βάσης. Η **ενίσχυση των ήδη υπάρχοντων ταξικών σωματείων** καθώς και η **προσπάθεια συγκρό-**

τησης μορφών συνδικαλιστικής οργάνωσης και συσπείρωσης των εργαζομένων (εργατικά σχήματα, συσπειρώσεις, επιτροπές αγώνα) σε κλάδους και εργασιακούς χώρους που επικρατεί συνδικαλιστική έρημος, αποτελούν κεντρικούς στόχους της περιόδου. Προκειμένου να καρποφορήσουν τέτοιου είδους προσπάθειες, είναι αναγκαίο για τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να στηρίξουν τα ήδη υπάρχοντα εργατικά σχήματα και αριστερές συσπειρώσεις και να συμβάλλουν στη δημιουργία νέων μέσα από μια ενιαιομετωπική λογική, δίνοντας ταυτόχρονα την αναγκαία μάχη για την κατάκτηση της αντικαπιταλιστικής/επαναστατικής ηγεμονίας στο εσωτερικό τους.

8 Η νεολαία τέλος αποτελεί – όπως για κάθε επαναστατική λογική ιστορικά, αλλά και για τον αντίπαλο – σημαντικό πεδίο παρέμβασης. Για αυτό τον λόγο είναι απόλυτα αναγκαία η αναβάθμιση της οργάνωσης και του συντονισμού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτό το επίπεδο. Για να δούλεψει σε αυτή την κατεύθυνση συνεπώς κρίνεται απαραίτητη η συγκρότηση της γραμματείας νεολαίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Καθήκον της – ανάμεσα στα άλλα – είναι και η μετατόπιση του κέντρου βάρους της δουλειάς της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε επίπεδο νεολαίας από των χώρο των πανεπιστημίων σε αυτόν της εργαζόμενης και μαθητιώσας νεολαίας (με ιδιαίτερη έμφαση στα ΕΠΑΛ), αλλά και των σπουδαστών των ΙΕΚ.

9 Η αναβαθμισμένη παρέμβαση στο χώρο των πανεπιστημίων και τους Φοιτητικούς Συλλόγους συνεχίζει να αποτελεί ένα βασικό στόχο για τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (αντιλαμβανόμενοι και τη σύνθεση της). Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλούνται να υποστηρίξουν με αταλάντευτο τρό-

πο το εγχείρημα των ΕΑΑΚ και την ανατρεπτική πολιτική φυσιογνωμία των ανεξάρτητων αριστερών σχημάτων απέναντι στο σχέδιο διάχυσης τους σε ένα παναριστερό μέτωπο και ενάντια στους αποκλεισμούς με οργανωτικούς όρους. Υπό αυτό το πρίσμα οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλούνται να δώσουν με ενιαιότητα τη μάχη των Φοιτητικών εκλογών μέσα από τα ψηφοδέλτια ανεξάρτητων αριστερών σχημάτων των ΕΑΑΚ, παλεύοντας για την ηγεμονία της αντικαπιταλιστικής/επαναστατικής κατεύθυνσης στο εσωτερικό τους.

10 Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ τουλάχιστον μέχρι αυτή την Συνδιάσκεψη αποτελεί παράδειγμα αντικαπιταλιστικής συσπείρωσης σε πανευρωπαϊκό επίπεδο (πράγμα που προσπαθούν επίμονα κάποιιοι στο εσωτερικό της να ανατρέψουν), αν και υπάρχουν μεγάλα περιθώρια βελτίωσης. Η πολιτική πρόταση για **εκλογές οργάνων με απλή αναλογική** είναι μια απόφαση που καλείται να πάρει η συνδιάσκεψη που μπορεί να κάνει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ένα δημοκρατικά συγκροτημένο, αυτοτελές και θελκτικό πολιτικό μέτωπό.

Απρίλιος 2018

 **αριστερή
συσπείρωση**

www.aristerisispeirosi.gr
aristerisispeirosi@aristerisispeirosi.gr